

Stabat Mater

(VI) .: Якопонеда оди (?)
М.: григ.

105

Sta - bat Ma - ter do - lo - ro - sa
iux - ta cru - cem la - cri - mo - sa,
dum pen - de - bat Fi - li - us.

2. Cuius animam gementem,
Contristatam et dolentem
Pertransivit gladius.
3. O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Unigeniti!
4. Quae maerebat et dolebat
Pia Mater, cum videbat
Nati poenas incliti.
5. Quis et homo qui non fleret,
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio?

6. Quis non posset contristari,
Piam Matrem contemplari
Dolentem cum Filio?
7. Pro peccatis suae gentis
Vidit Iesum in tormentis
Et flagellis subditum.
8. Vidit suum dulcem Natum
Morientem, desolatum,
Cum emisit spiritum.
9. Eia, Mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam.
10. Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam.
11. Sancta Mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.
12. Tui Nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati
Poenas mecum divide.

13. Fac me vere tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.
14. Iuxta crucem tecum stare
Ac me tibi sociare
In planctu desidero.
15. Virgo virginum praeclara,
Mihi iam non sis amara;
Fac me tecum plangere.
16. Fac ut portem Christi mortem,
Passionis fac me sortem
Et plagas recolare.
17. Fac me plagis vulnerari,
Cruce hac inebriari
Et cruore Filii.
18. Flammis urar ne succensus,
Per te, Virgo, sim defensus
In die iudicii.
19. Fac me cruce custodiri,
Morte Christi praemuniri,
Confoveri gratia.

20. Christe, cum sit hinc exire,
Da per Matrem me venire
Ad palmam victoriae.

21. Quando corpus morietur,
Fac ut animae donetur
Paradisi gloria.